

**ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2002
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ**

A'. ΚΕΙΜΕΝΟ

Κική Δημουλά:

Τά Πάθη τῆς Βροχῆς

Ἐν μέσω λογισμῶν καί παραλογισμῶν
ἀρχισε κι ἡ βροχή νά λιώνει τά μεσάνυχτα
μ' αὐτόν τόν νικημένο πάντα ἥχο
σί, σί, σί.

5 Ἡχος συρτός, συλλογιστός, συνέρημος,
 ἥχος κανονικός κανονικῆς βροχῆς.

Ὄμως ό παραλογισμός
ἄλλη γραφή κι ἄλλην ἀνάγνωση
μοῦ 'μαθε γιά τούς ἥχους.

10 Κι ὅλη τή νύχτα ἀκούω καί διαβάζω τή βροχή,
 σίγμα πλάι σέ γιῶτα, γιῶτα κοντά στό σίγμα,
 κρυστάλλινα ψηφία πού τσουγκρίζουν
 καί μουρμουρίζουν ἐνα ἐσύ, ἐσύ, ἐσύ.

15 Κάθε σταγόνα κι ἔνα ἐσύ,
 ὅλη τή νύχτα
 ό ἴδιος παρεξηγημένος ἥχος,
 ἀξημέρωτος ἥχος,
 ἀξημέρωτη ἀνάγκη ἐσύ,
 βραδύγλωσση βροχή,
20 σάν πρόθεση ναυαγισμένη
 κάτι μακρύ νά διηγηθεῖ
 καί λέει μόνο ἐσύ, ἐσύ,
 νοσταλγία δισύλλαβη,

25 ένταση μονολεκτική,
 τό ένα έσύ σά μνήμη,
 τό άλλο σάν μομφή
 καί σάν μοιρολατρία,
 τόση βροχή γιά μιά άπουσία,
 τόση άγρυπνια γιά μιά λέξη,
30 πολύ μέ ζάλισε άπόψε ή βροχή
 μ' αντή της τή μεροληψία
 ὅλο έσυ, έσυ, έσυ,
 σάν δλα τ' άλλα νά 'ναι άμελητέα
 καί μόνο έσυ, έσυ.

(Τό λίγο τοῦ κόσμου, 1971)

B'. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. "Η ποίηση της Δημουλά ανθεί πάνω στο άνυδρο έδαφος της στέρησης, της απώλειας, της συναισθηματικής ματαίωσης, πάνω στο έδαφος της απουσίας του αγαπημένου προσώπου".

Οι παραπάνω απόψεις έχουν διατυπωθεί για την ποίηση της Κικής Δημουλά. Ποια στοιχεία του συγκεκριμένου ποιήματος επιβεβαιώνουν αυτές τις απόψεις;

Μονάδες 15

2. Να εντοπίσετε τις ενότητες του ποιήματος και να επισημάνετε τον τρόπο μετάβασης από τη μια ενότητα στην άλλη.

Μονάδες 20

3. Να βρείτε και να γράψετε στο τετράδιό σας τέσσερα σχήματα λόγου που χρησιμοποιεί η ποιήτρια στο παραπάνω ποίημα και να αναφερθείτε στη λειτουργία τους.

Μονάδες 20

4. Να αναπτύξετε σε δυο παραγράφους το περιεχόμενο των στίχων 28-34 ("τόση βροχή έσυ, έσυ").

Μονάδες 25

5. Τόσο στο ποίημα της Κικής Δημουλά, όσο και στο παρακάτω ποίημα του Λ. Πορφύρα, κυριαρχεί η απουσία του αγαπημένου προσώπου. Με ποιον τρόπο την εκφράζει ο κάθε δημιουργός;

Μονάδες 20

Λ. Πορφύρας:**Lacrimae Rerum**

Άμοιρη! Το σπιτάκι μας εστοίχειωσεν
από την ομορφιά σου τη θλιμμένη·
στους τοίχους, στον καθρέφτη, στα εικονίσματα,
από την ομορφιά σου κάτι μένει.

Κάτι σα μόσκου μυρωδιά, κι απλώνεται
και το φτωχό σπιτάκι πλημμυρίζει,
κάτι σα φάντασμα, θολό κι ανέγγιχτο,
κι όπου περνά σιγά το κάθε αγγίζει.

Όξω, βαρύ, μονότονο ψιχάλισμα
δέρνει τη στέγη μας· και τότε αντάμα
τα πράγματα, που αγιάσανε τα χέρια σου,
αρχίζουν ένα κλάμα... κι ένα κλάμα...

Κι απ' τη γωνιά, ο καλός της Λήθης σύντροφος,
τ' αγαπημένο μας παλιό ρολόι,
τραγουδιστής του χρόνου, κι αυτός κλαίοντας,
ρυθμίζει αργά, φριχτά το μοιρολόι...

* Lacrimae Rerum=τα δάκρυα των πραγμάτων

